

Αποστολή Αγγέλων για τη σωτηρία μας (Δρ Χαραλάμπης Μ. Μπούσιας, Μέγας Υμνογράφος της των Αλεξανδρέων Εκκλησίας)

/ [Πεμπτουσία](#)

Ο Αρχάγγελος Ραφαήλ είναι ο Αρχιδιάκονος του Αρχιερέως Θεού, τον οποίον Εκείνος αποστέλλει κάθε φορά που θέλει να σώσει τα πλάσματα των χειρών Του. Στα τελευταία χρόνια παρουσιάσθηκε σε ένα γεωργό της Κρήτης, που τον έσωσε όχι μόνο από την αίρεση, αλλά και τον αξίωσε να γίνει μεγάλος ερημίτης ασκητής με το όνομα Σέργιος. Βλέπετε, ο αναστημένος Χριστός μας παραμένει «*χθες και σήμερα ο αυτός και εις τους αιώνας*» (Εβρ. ιγ´ 8) και σπεύδει σαν Καλός Ποιμένας να σώσει όλα τα κινδυνεύοντα πρόβατά Του.

Ο γεωργός αυτός ζούσε σε ένα χωριό κοντά στους Καλούς Λιμένες της Κρήτης, έξυπνος και καλλιεργημένος, αλλά παρασυρμένος σε αιρέσεις. Είχε, όμως, μέσα του αμφιβολίες για τον αν ο δρόμος που ακολουθούσε αυτός και η οικογένεια του ήταν ο σωστός. Γι' αυτό και παρακαλούσε το Θεό, να του στείλει έναν Άγγελό Του,

να του δείξει το σωστό δρόμο. Οι παρακλήσεις του κράτησαν χρόνια μέχρι του πέρασε από τον αμπελώνα του ένας Ορθόδοξος Διάκονος, ο οποίος τον πλησίασε και άρχισε τη συζήτηση μαζί του. Απαντούσε στις ερωτήσεις του και τον αιχμαλώτισε με τις γνώσεις και την πειστικότητά του. Η συζήτηση κράτησε ώρες και ευχαριστημένος απ' αυτήν ο φιλόξενος γεωργός κάλεσε το Διάκονο στο σπίτι του. Και εκεί όλη η οικογένειά του κρεμάσθηκε από τα χείλη του. Όλη τη νύχτα τους μιλούσε για το Θεάνθρωπο Ιησού, που σαρκώθηκε από αγαθότητα, για την αγάπη Του προς τον κόσμο όλο, για το θάνατο, για τη μέλλουσα ζωή. Σε όλων τις ψυχές ενθρονίσθηκε η αλήθεια και το φως της θεογνωσίας έδιωξε το σκοτάδι της αγνωσίας και των αιρέσεων. Ομαδικά ήθελαν εκείνη τη στιγμή να αποτινάξουν την αίρεση και να προσέλθουν στη μόνη σώζουσα πίστη, την Ορθόδοξη.

Ο διάκονος όταν ξημέρωσε πήρε όλη την οικογένεια του γεωργού και τους πήγε να τους παρουσιάσει στον τοπικό Επίσκοπο. Εκείνος τον ευχαρίστησε και τον ρώτησε από που έρχεται και που πηγαίνει. Ο Διάκονος έβαλε μετάνοια και του είπε ότι είναι Αρχιδιάκονος του Μεγάλου Αρχιερέως έρχεται από τα Ιεροσόλυμα και πηγαίνει για εκκλησιαστικές υποθέσεις στην Αθήνα. Οι δυνατοί, όμως, άνεμοι και η τρικυμία ανάγκασαν το καράβι τους να αράξει στους Καλούς Λιμένες. Στην επισκοπή ήρθε, για να τον παρακαλέσει να δεχθεί στους κόλπους της Εκκλησίας την οικογένεια του γεωργού, την οποία όλη τη νύχτα κατηχούσε, για να φωτισθεί από το Πανάγιο Πνεύμα.

Ακούγοντας ο Επίσκοπος ότι ήταν Αρχιδιάκονος του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων τον παρακάλεσε να λάβει μέρος στην Λειτουργία των Προηγιασμένων Δώρων που θα τελούσαν την επόμενη ημέρα, αφού ήταν Μεγάλη Τεσσαρακοστή. Ο Αρχιδιάκονος αποδέχθηκε ευχαρίστως να λάβει μέρος.

Κατά τη Θεία Λειτουργία ο Επίσκοπος έδωσε στον επισκέπτη του να σηκώσει τον Άγιο Δίσκο με το Πανάγιο Σώμα του Χριστού μας. Εκείνος τον παρέλαβε τρέμοντας και έκανε τη μεταφορά τρικλίζοντας, λες και ήταν μεθυσμένος. Όλοι έλεγαν ότι ο Διάκονος πρέπει να ήταν άρρωστος και κάποιος έσπευσε να τον υποβαστάσει, για να μην πέσει κάτω με το Πανάγιο Σώμα του Κυρίου μας.

Μετά το τέλος της Θείας Λειτουργίας ο Επίσκοπος ρώτησε τον Αρχιδιάκονο μήπως ήταν άρρωστος η έπασχε από κάποια παράξενη ασθένεια. Και ο Αρχιδιάκονος απάντησε:

- Έχω, Άγιε Δέσποτα, μια ασθένεια που κανείς δεν μπορεί να θεραπεύσει. Κάθε φορά που διακονώ και παίρνω στα χέρια μου το Πανάγιο Σώμα του Κυρίου μου αισθάνομαι να κάμπτονται τα γόνατά μου από το βάρος, γι' αυτό και δεν μπορώ να βαδίσω ελεύθερα. Αλλά σκέπτομαι: Και ποιος μπορεί να κρατήσει στα χέρια του τον «αχώρητον παντί»; Και λέγοντας αυτά άστραψε όλος από ουράνιο φως και με παράξενη φωνή είπε:

- Εγώ είμαι από τα Λειτουργικά Πνεύματα, τα οποία αποστέλλονται να διακονήσουν αυτούς που θα κληρονομήσουν τη σωτηρία. Εμένα έστειλε ο Κύριος στον Κορνήλιο τον ελεήμονα εκατόνταρχο και εγώ προσφέρω τις προσευχές αυτών που θα σωθούν στον ουράνιο θρόνο του Σωτήρος Χριστού. Γι' αυτό και με έστειλε σε αυτό τον γεωργό, ο οποίος ζητούσε στην προσευχή του να του υποδειχθεί η αληθινή πίστη.

Όταν άκουσαν αυτά ο Επίσκοπος και οι άλλοι ταραχθήκαν τόσο που έπεσαν με το πρόσωπο κάτω στο έδαφος. Ο Αρχιδιάκονος, όμως, που ήταν ο Αρχάγγελος Ραφαήλ, τους είπε:

- Μη φοβείσθε, αλλά να ευλογείτε τον Κύριο εις πάντας τους αιώνας. Και λέγοντας αυτά εξαφανίσθηκε.

Όταν σηκώθηκε επάνω ο Επίσκοπος δεν είδε κανέναν. Όλοι μαζί τότε δόξασαν το Θεό μας, που τους φανέρωσε τον Αρχάγγελό του, για να καταλάβουν ότι ο Θεός πάντοτε ακούει τις προσευχές μας και μας προορίζει για την ουράνιο Βασιλεία Του.

Η μνήμη του Αρχαγγέλου Ραφαήλ, για να μας κατευθύνει όλο το χρόνο προς το στόχο, που είναι η σωτηρία μας, τιμάται στις 31 Δεκεμβρίου.